

Sygn. akt IV CSK 65/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Rejonowego Zarządu Infrastruktury
w O.

przeciwko M. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. i P. Spółce z
ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej M. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w B.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 września 2013 r., sygn. akt [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600
(trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna może zostać przyjęta do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Wymienione, kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione jedynie wtedy, gdy realizuje ona swą funkcję publicznoprawną, pozostawiając interes prywatny strony na drugim planie. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia i jego kognicja na tym etapie postępowania kasacyjnego nie obejmuje oceny zasadności samych podstaw skargi kasacyjnej.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. formułując pytania: 1. „Czy urządzenia i przedmioty stanowiące wyposażenie kotłowni posadowionej na nieruchomości, takie jak w szczególności: kocioł olejowy, zbiornik oleju opałowego z podgrzewaczem paliwa czy wytwornica pary, które, bez uszkodzenia instalacji doprowadzającej ciepło i bez wpływu na jej funkcjonowanie, mogą zostać zastąpione innymi - alternatywnymi urządzeniami (inne źródło ciepła), które zapewniają normalne funkcjonowanie tej instalacji są częściami składowymi nieruchomości?"; 2 „Czy zespół urządzeń przyłączony do instalacji wewnętrznej - węzeł cieplny, który może zostać wymieniony na inny lub zastąpiony innym alternatywnym urządzeniem bez uszkodzenia rzeczy odłączanej, jeżeli odłączenie tego urządzenia spowoduje jedynie chwilową (przejściową) konieczność wyłączenia instalacji, jest częścią składową nieruchomości, na której posadowiona jest instalacja?". Pytania te nie mogą być poczytane za istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. a więc nie stanowią wystarczającej podstawy dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdyż ich formuła nie odpowiada wymogom ukształtowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego. Jeżeli bowiem skarżący powołuje się na tę przesłankę przedsądu, powinien wykazać w wyodrębnionym, wyczerpującym i pogłębionym wywodzie prawnym, odpowiadającym wywodowi wymaganemu przy przedstawieniu Sądowi

Najwyższemu zagadnienia prawnego na podstawie art. 390 § 1 k.p.c., że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia tego zagadnienia przez odpowiednie sformułowanie, wskazania przepisów prawa, na tle których powstało, przedstawienia kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie zagadnienie to wywołuje oraz wykazania, że mają one tak istotny, poważny i uniwersalny charakter, iż wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, koniecznego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz przydatnego także dla rozwoju judykatury (por. m. in. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK, nie publ.). Wniosek skarżącego i uzasadnienie tego wniosku nie spełniają powyższych wymagań. Przedstawione zagadnienia nie zostały sformułowane w odpowiednio precyzyjny a jednocześnie abstrakcyjny sposób, mają charakter wysoce kazuistyczny, przy czym pytanie pierwsze w ogóle nie nosi znamion prawnego, ale wręcz jest to zagadnienie techniczne, technologiczne. Oba zaś, w istocie rzeczy sprowadzają się do pytania o prawidłowy sposób rozstrzygnięcia sprawy. Uzasadnienie wniosku nie zawiera przy tym wystarczającej argumentacji prawnej, nie wykazuje uniwersalnego charakteru tych zagadnień i przydatności odpowiedzi udzielonej przez Sąd Najwyższy dla rozwoju judykatury.

Z przedstawionych przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą - zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. - Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 w związku art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 oraz § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).